

og igen har været med til at stemme for, at tusinder og tusinder af – er det egnsfremmede, man siger, man bruger sådan nogle særlige udtryk i Dansk Folkeparti om folk, der ikke er født omkring Valby Bakke – ikkedanskere skal have dansk statsborgerskab, så vil man igen stå med det samme problem, og så vil det hele gentage sig, og det kan vi så se frem til.

Indtil da kan jeg kun opfordre de herrer Langballe og Krarup til selvfølgelig at sørge for, at Folketingets flertal på det her punkt også giver sig udtryk i lovgivning. Det ville da være sørgeligt, hvis vi havde et Folketing, hvor det ikke var flertallet, der bestemte.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg har en hel del tilovers for hr. Søren Søndergaard, og jeg ville derfor egentlig ikke have bedt om ordet efter at have hørt på hans, om man så må sige, debattekniske, ekvilibristiske snak. Men netop fordi det er hr. Søren Søndergaard, kan jeg ikke lade være med at påtale det sprog, den jargon, han indfører.

Ord som de sorte, et ord som fremmedhad burde i et velbegavet og hæderligt menneskes mund ikke kunne forekomme. Det vil sige, at hr. Søren Søndergaard på den konto stiger ned i en underlødighed, som han burde skamme sig over. Det er simpelt hen det, jeg synes der skal siges. Og når han taler på den måde, viser det jo tydeligt, at han slet ikke ved overhovedet, hvad indfødsrettens mening er, for han ved ikke, hvad et folk er, han ved ikke, hvad det er at høre til et folk, og at der er noget, der hedder indfødsret.

Jeg har i fyrretyve år været med i det løb her, og jeg har været vant til, at der er rettet skældsord af alskens art imod mig, men jeg kan alligevel ikke lade være med at reagere. Nu kan jeg høre på fru Anne Baastrup, at det sidste ord, der bruges imod en, er ordet patetisk, man taler »patetisk«, det læser jeg også i Politiken. Sådan skifter moden, altid skal det være fraserne, der skal regere, men jeg er skuffet over at høre dem i hr. Søren Søndergaards mund.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg skal prøve, om jeg kan tale i et pænt og ordentligt toneleje, selv om jeg i og for sig er sur, gal, rasende over at skulle kaldes indvandrerfjendsk og fremmedhader af hr. Søren Søndergaard, fordi jeg tager det hverv, jeg som folke-

tingsmedlem har fået med hensyn til tildeling af statsborgerskab, alvorligt.

Jeg vil godt tillade mig at læse op fra et betænkingsbidrag, som Venstre og Det Konservative Folkeparti har skrevet i den her tillægsbetænkning: Tildeling af indfødsret skal tages meget alvorligt, og Venstre og Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at tildelingen skal leve op ikke alene til grundlovens bogstav, men også til dens ånd. De mennesker, der ved lov om indfødsrets meddelelse bliver danske statsborgere, får derved for sig selv og deres efterkommere bl.a. stemmeret til Folketinget. Hvis det danske demokrati fortsat skal fungere godt, som det gør, hvor en væsentlig del af grundlaget er en veluddannet og oplyst befolkning, så må der være strenge krav til de nye statsborgere, ikke mindst med hensyn til krav om, at de skal beherske det danske sprog og have et kendskab til dansk kultur og danske samfundsforhold.

Kl. 13.45

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det er utroligt, hvad der kan opbydes af søforklaringer fra hr. Søren Søndergaard og andre for at bortforklare den pinlige skændsel, at når man var så interesseret i at få at vide, hvad Dansk Folkeparti stemte, så er det simpelt hen for at kunne tilrettelægge sin egen afstemning efter det. Det er pinligt, og mere er der ikke at sige om det. Jeg synes, diskussionen er begyndt at køre i den samme grammofonrille.

Men jeg vil bare lige sige en ting med hensyn til opklaring af en misforståelse. Hr. Søren Søndergaard siger, at Dansk Folkeparti vedrørende indfødsretslovgivningen sådan trækker regeringen rundt ved næsen. Det er en fuldstændig misforståelse. Her er ikke tale om indfødsretslovgivning. Loven er den, der stemmes om i dag, med de her 4.000 navne på. Næ, kontorcirculæret er såmænd bare et aftalepapir mellem det parlamentariske flertals partier om, hvordan man nu for tiden agter at afgøre de her ting. Det er bare lige sagt, hvis hr. Søren Søndergaard ikke ved det. Sådan et aftalepapir retter sig selvfølgelig ind efter det parlamentariske flertal, og det skal jeg love for det også gjorde under det gamle regime.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg troede egentlig, jeg skulle have haft ros af hr. Søren Krarup, fordi jeg så klart understregede,